32000F0383

L 140/1 ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV 14.6.2000

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY
z 29. mája 2000
o zvýšenej ochrane pred falšovaním prostredníctvom pokút a ďalších trestných sankcií v súvislosti so zavádzaním eura

(2000/383/JHA)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, najmä na jej článok 31 písm. e) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na iniciatívu Spolkovej republiky Nemecko ([1]),

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([2]),

keďže:

(1) Nariadenie Rady (ES) č. 974/98 z 3. mája 1998 o zavedení eura ([3]) ustanovuje, že od 1. januára 2002 sa dáva do obehu mena pomenovaná euro a zaväzuje účastnícke členské štáty, aby zabezpečili primerané sankcie proti napodobovaniu a falšovaniu bankoviek a mincí eura.

(2) Je potrebné zohľadniť oznámenie komisie z 23. júla 1998 adresované Rade, Európskemu parlamentu a Európskej centrálnej banke s názvom „Ochrana eura – boj proti falšovaniu".

(3) Je potrené zohľadniť rezolúciu Európskeho parlamentu zo 17. novembra 1998 týkajúcu sa oznámenia Komisie z 23. júla 1998 adresovaného Rade, Európskemu parlamentu a Európskej centrálnej banke s názvom „Ochrana eura – boj proti falšovaniu" ([4]).

(4) Je potrebné zohľadniť odporúčanie Európskej centrálnej banky zo 7. júla 1998 týkajúce sa prijatia určitých opatrení na rozšírenie právnej ochrany bankoviek a mincí euro ([5]).

(5) Je potrebné zobrať do úvahy ustanovenia Medzinárodného dohovoru z 20. apríla 1929 o potláčaní falšovania mien a jeho protokolu.

(6) Je potrebné mať na zreteli osobitný európsky význam eura a princíp nediskriminácie uvedený v článku 5 dohovoru z roku 1929, ktorý považuje za nevyhnutné zabezpečiť ukladanie prísnych pokút a ďalších trestných sankcií za závažné trestné činy súvisiace s euro alebo ostatnými menami.

(7) Celosvetový význam eura znamená, že táto mena bude obzvlášť vystavená riziku falšovania.

(8) Je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že už teraz existujú dôkazy o podvodných aktivitách v súvislosti s euro.

(9) Je potrebné zabezpečiť, aby bolo euro odpovedajúco chránené vo všetkých členských štátoch prostredníctvom účinných opatrení trestného práva ešte skôr, ako bude táto mena dňa 1. januára 2002 daná do obehu, s cieľom ochrániť nevyhnutnú dôveryhodnosť novej meny a tým predísť vážnym ekonomickým následkom.

(10) Je potrebné zobrať do úvahy rezolúciu rady z 28. mája 1999 o zvýšenej ochrane pred falšovaním v súvislosti so zavádzaním eura prostredníctvom trestných sankcií ([6]) spolu s jej usmerneniami ako záväzným právnym nástrojom,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

Článok 1

Definície

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

— „dohovor" znamená Medzinárodný dohovor z 20. apríla 1929 o potláčaní falšovania mien a jeho protokol ([7]),

— „mena" znamená papierové peniaze (vrátane bankoviek) a kovových peňazí, ktorých obeh je právne povolený, vrátane bankoviek euro a mincí euro, ktorých obeh je právne povolený podľa nariadenia (ES) 974/98,

([1]) Ú. v. ES C 322, 10. 11. 1999, s. 6.
([2]) Stanovisko doručené 17. februára 2000 (zatiaľ neuverejnené v Úradnom vestníku).
([3]) Ú. v. ES L 139, 11. 5. 1998, s. 1.
([4]) Ú. v. ES C 379, 7. 12. 1998, s. 39.
([5]) Ú. v. ES C 11, 15. 1. 1999, s. 13.
([6]) Ú. v. ES C 171, 18. 6. 1999, s. 1.
([7]) Č. 2623, s. 372. Séria zmlúv Ligy národov z roku 1931. Podpísaná v Ženeve dňa 20. apríla 1929.

— „právnická osoba“ znamená akýkoľvek subjekt majúci takéto postavenie podľa platného vnútroštátneho práva, s výnimkou štátov alebo ostatných verejných inštitúcií vykonávajúcich štátnu moc a medzinárodných verejnoprávnych organizácií.

Článok 2

Vzťah k dohovoru

1. Účelom tohto rámcového dohovoru je doplniť ustanovenia dohovoru a napomáhať členským štátom pri uplatňovaní dohovoru v súlade s nasledujúcimi ustanoveniami.

2. Za týmto účelom sa členské štáty, ktoré tak zatiaľ neurobili, zaväzujú, že pristúpia k dohovoru.

3. Záväzky vyplývajúce z dohovoru tým nie sú ovplyvnené.

Článok 3

Všeobecné trestne činy

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nasledujúce konanie bolo považované za trestné:

a) akékoľvek falšovanie alebo pozmeňovanie meny bez ohľadu na použité spôsoby;

b) úmyselné uvádzanie falšovanej meny do obehu;

c) dovoz, vývoz, preprava, prijatie alebo získanie falšovanej meny s cieľom uviesť ju do obehu s vedomím, že ide o falšovanú menu;

d) podvodné vyrobenie, prijatie, získanie alebo vlastnenie

— nástrojov, článkov, počítačových programov a akýchkoľvek ďalších prostriedkov výhradne prispôsobených na falšovanie alebo pozmeňovanie meny, alebo

— hologramov alebo ďalších prvkov, ktoré slúžia na ochranu pred falšovaním.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby účasť alebo nabádanie ku konaniu uvedenému v odseku 1 a pokus o konanie uvedené v bodoch a) až c) odseku 1 boli považované za trestné.

Článok 4

Ďalšie trestné činy

Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby konanie uvedené v článku 3 bolo považované za trestné taktiež v súvislosti s bankovkami a mincami vyrábanými alebo vyrobenými použitím legálnych zariadení alebo z legálnych materiálov porušením práv alebo podmienok, podľa ktorých môžu príslušné orgány vydávať menu, bez súhlasu týchto orgánov.

Článok 5

Mena ešte nevydaná, ale určená do obehu

Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby konanie uvedené v článkoch 3 a 4 bolo považované za trestné, ak:

a) sa týka budúcich bankoviek a mincí eura a je spáchané pred 1. januárom 2002;

b) sa týka bankoviek a mincí, ktoré zatiaľ nie sú vydané, ale sú určené do obehu a sú menou, ktorá je zákonným platidlom.

Článok 6

Sankcie

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby konanie uvedené v článkoch 3 až 5 bolo trestané účinnými, primeranými a odrádzajúcimi sankciami, vrátane trestov odňatia slobody, ktoré môžu byť dôvodom pre extradíciu.

2. Trestné činy úmyselného falšovania alebo pozmeňovania meny ustanovené v článku 3 ods. 1 písm. a) sa majú trestať odňatím slobody s hornou hranicou minimálne osem rokov.

Článok 7

Príslušnosť

1. Bez dopadu na odsek 2 tohto článku:

— každý členský štát prijme potrebné opatrenia na určenie svojej príslušnosti nad trestnými činmi uvedenými v článkoch 3 až 5, ak je trestný čin spáchaný celý alebo čiastočne na jeho území,

— články 8 a 9, ako aj článok 17 dohovoru sa vzťahujú na trestné činy uvedené v článkoch 3 až 5 tohto rámcového dohovoru.

2. Aspoň tie členské štáty, ktoré prijali euro, prijmú odpovedajúce opatrenia na zabezpečenie toho, aby bolo možné trestné stíhanie falšovania, aspoň v súvislosti s euro, bez ohľadu na štátnu príslušnosť páchateľa a bez ohľadu na miesto, kde bol trestný čin spáchaný.

3. Ak má viac členských štátov príslušnosť a možnosť uskutočniteľného trestného stíhania trestného činu na základe rovnakej skutkovej podstaty, tieto členské štáty musia spolupracovať a prijať rozhodnutie o tom, ktorý členský štát bude páchateľa alebo páchateľov stíhať, s cieľom sústrediť, ak je to možné, trestné stíhanie do jedného členského štátu.

Článok 8

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý členský štát príjme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby boli právnické osoby považované za zodpovedné za trestné činy uvedené v článkoch 3 až 5, ktoré by boli spáchané v ich prospech akoukoľvek osobou, konajúcou či už individuálne alebo ako súčasť orgánu právnickej osoby, ktorá má v rámci právnickej osoby vedúce postavenie založené na:

— oprávnení zastupovať túto právnickú osobu, alebo

— právomoci prijímať rozhodnutia v mene tejto právnickej osoby, alebo

— právomoci vykonávať kontrolu v rámci tejto právnickej osoby,

ako aj za účasť v úlohe spolupáchateľov alebo podnecovateľov takýchto trestných činov alebo pokusov o spáchanie trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) a b).

2. Okrem prípadov už uvedených v odseku 1 každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnická osoba niesla zodpovednosť, ak nedostatočný dohľad alebo kontrola osoby uvedenej v odseku 1 umožnili spáchanie trestného činu uvedeného v článkoch 3 až 5 v prospech tejto právnickej osoby osobou konajúcou na základe oprávnenia od tejto právnickej osoby.

3. Zodpovednosť právnickej osoby podľa odsekov 1 a 2 nevylučuje trestné konanie proti fyzickým osobám, ktoré sú páchateľmi, podnecovateľmi alebo spolupáchateľmi trestných činov uvedených v článku 3 až 5.

Článok 9

Sankcie pre právnické osoby

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnická osoba zodpovedná podľa článku 8 ods. 1 bola potrestaná účinnými, primeranými a odrádzajúcimi sankciami, ktoré musia zahŕňať trestnoprávne alebo iné ako trestnoprávne pokuty, a okrem iných sankcií môžu zahŕňať napríklad:

a) zbavenie nároku na príspevky alebo pomoc z verejných zdrojov;

b) dočasný alebo trvalý zákaz vykonávania obchodných činností;

c) uloženie súdneho dohľadu;

d) súdny príkaz na likvidáciu spoločnosti.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnická osoba zodpovedná podľa článku 8 ods. 2 bola potrestaná účinnou, primeranou a odrádzajúcou sankciou alebo opatrením.

Článok 10

Územná platnosť

Toto rámcové rozhodnutie sa vzťahuje na Gibraltár.

Článok 11

Implementácia

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím do 31. decembra 2000, čo sa týka článku 5a) a najneskôr do 29. mája 2001, čo sa týka ostatných ustanovení.

2. Do rovnakých termínov členské štáty oznámia generálnemu sekretariátu Rady, Komisii a Európskej centrálnej banke znenie ustanovení transponujúcich záväzky vyplývajúce z tohto rámcového rozhodnutia do ich vnútroštátneho právneho predpisu. Na základe správy vypracovanej na základe týchto informácií a na základe písomnej správy komisie Rada posúdi, do akej miery členské štáty dosiahli súlad s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

Článok 12

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

V Bruseli 29. mája 2000

Za Radu

predseda

A. COSTA

PRÍLOHA

VYHLÁSENIE RAKÚSKEJ SPOLKOVEJ REPUBLIKY

Rakúsko sa odvoláva na možnosť uvedenú v článku 18 ods. 2 druhého protokolu k Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES C 221, 19. 7. 1997, s. 11) nebyť viazané článkami 3 a 4 uvedeného protokolu po dobu piatich rokov a týmto konštatuje, že si splní svoje záväzky podľa článkov 8 a 9 rámcového rozhodnutia v rovnakej lehote.